

מאת אדוארדו דה-פליפו

השוקולד פולמוס

תיאטרון בית ליסין
בד' יזנג'ור

פילומנה

מתת אדוארדו דה-פליפו

תרגום:
שלומי מושקוביץ
בימוי:
רוני פינקוביץ'
תפאורה:
אדריאן ווקס
תלבושות:
יוסי בן-ארי
מוסיקה:
אלדד לידור
תאורה:
יחיאל אורגל

המשתתפים

(לפי סדר הופעתם):

יונה אליאן-קשת

פילומנה מרטורנו

ששון גבאי

דומיניקו סוריאנו

זהרירה חריפאי

רוזליה סולימנה,

אשת סודה של פילומנה

אברהם סלקטר

אלפרדו אמוחוסי, משרתו

של דומיניקו

רפי תבור

נצ'לה, עורך דין, מלצר

מיכל טראוריג

דאנה, פולגשו של דומיניקו

מיכל אטלס-קצירי

לוצ'יה, משרתת

בני פילומנה:

צחי גליק

אומברטו

מורדי גרשון

יקרדו

יניב לוי

מיקלה

עוזר במאי: תומר כהן

משך ההצגה:
מערכה ראשונה - כשעה ועשר דקות
מערכה שנייה - כארבעים דקות
הצגה ראשונה: 29.7.2005

מיה פילמנה מרטנר? זונה ערמומית ממולחת ומתוחכמת המנצלת ואף סוחטת לתועלתה, באופן קר ומניפולטיבי, את אחד מלקוחותיה לשעבר, או שמא אישה של כבוד, פשוטה, בורה וקשת יום, אך מלאת גאווה, שחלום חייה האמיתי הוא להקים משפחה "נורמלית" ולהעניק לשלושת בניה (שנולדו לה, כנראה, משלושה אבות שונים) שם משפחה אחד? האמביוולנטיות הזו, שעימה נדרש הקהל (בתפקידו הטבעי כחבר מושבעים) להתמודד, שלא לדבר על השחקנית המגלמת את פילמנה, היא מן הסתם אחד מסודות ההצלחה של המחזה, ומהסיבות שלא נס ליוחו בכל השנים שחלפו מאז נחשף לראשונה, מיד אחרי מלחמת העולם השנייה. האמת היא שההתלהב לא בישרה טובות. תהליך החזרות היה בעייתי ורצוף קשיים, והצגת הבכורה בנאפולי היתה כשלון מוחלט. דה-פיליפו שיחק את התפקיד הגברי הראשי, של דומניקו סריאנו, מול אחותו, טיטינה, שהמחזה – המבוסס על סיפור עממי וותיק וככל הנראה אמיתי – נכתב במיוחד בשבילה. טיטינה לא היתה שלמה עם הוראות הבימוי, והרגישה שהאופן שבו נדרשה לעצב את דמותה של פילמנה אינו נכון. לבסוף היא החליטה "להתמרד" כנגד תכתיבי הבמאי ולשחק "מהבטן", לפי האינסטינקטים הנשיים החזקים שלה, ולהציג את פרשנותה האישית לתפקיד. מתברר שהתחושות שלה צדקו, והצלחה היתה כה גדולה, ששנים רבות אחר כך אנשים עוד קראו לה ברחוב בשם הדמות, פילמנה. אפילו האפיפיור, בכבודו ובעצמו, הפתיע את טיטינה כשבעת פגישו רשמית ביקש ממנה להציג למענו מונולוג מתוך המחזה. בראיון לעיתון איטלקי, אמרה טיטינה כי אחיה העניק לה את המתנה היפה ביותר ששחקנית יכולה לקבל – תפקיד שיש בו הכל, שנתון אינסוף אפשרויות דרמטיות וקומיות, ושעשוי להיחשב למקבילה הנשית לתפקיד המלך, עד כדי כך. ייתכן שהיא נסחפה מעט, אבל מבט חטוף ברשימה המפוארת של השחקניות שנכנסו לנעליה הגדולות של פילמנה יכל בהחלט להעיד על גורם המשיכה העצום של התפקיד.

יונה אליאן-קשת, מיכל אטלס-קציר, זהרירה חרפיא

יובל לוי, צחי גליק, מורדי גרשון

פילמונה אשת פלא

למרבה הפלא (או לא), אימצה התנועה הפמיניסטית את פילמונה הבדינית כגיבורה מסוג חדש. באמור שכתבה התיאורנית האמריקאית רייצ'ל סורס, היא טוענת ש"דה-פילופי יצר במחזהו דמות שיש להעריץ: לכאורה קורבן של נסיבות כלכליות-חברתיות, הנאלצת לעבוד בנות בגלל עוני משפחתי, אך למעשה שורדת אמיצה ומלאת יומה, הלוקחת אחריות מלאה על גופה ועל גורלה ויוצאת כשידה על העליונה. פילמונה אינה מאבדת את כבודה העצמי. להיפך, היא לומדת 'אלף' גברים להתתייחס אליה במידה מיריבת כי כבוד הערכה, ולפחות את דומינקו היא מצליחה להפוך לאדם שלם יותר, ובמקביל מספחת קריירה מצליחה כאם וכאשת עסקים שדבר אינו נעלם מעיניה. פילמונה אינה זקוקה לשום גבר שיתן תוקן ומנט' לקיומה, אך היא אינה מחססת ללמד את הגבר שהיא אוהבת כמה שעוים חיוניים. דה-פילופי מתגלה כמחזאי פמיניסטי מתקדם מהמדרגה הראשונה, כאשר האשה שברא, על כל אנשיותה, מפגינה מידות נעלות ועוצמה שהגבר שמולה יכול רק לדמיין. דה-פילופי אינו חושש להנחיק את דמות הגבר ולהציגה באור די בלתי מחמיא למין הגברי. פילמונה שלו היא אשה חזקה, אך לא במובן הקלישאתי המאיים והלא נעים המוצמד לכל אשה מצליחה או דומיננטית, כי אצל מבוגר המורכב, הבעל והיפה ביותר של המושא אשה חזקה שיועדת להיות גם חלשה, שיועדת לקחת ולא רק לתת, שאינה מקריבה את נשיותה ואת עצמאותה בעד שום מחיר שבעולם. כן יירבו נשים כמותה, בתיאטרון ובחיים עצמם." וברקע על אלה נטחנת כל העת נאפולי האהובה של דה-פילופי, נאפולי שבכנס ובמציאות, נאפולי שעליה כתב המחזאי האמריקאי החשוב ת'ורנטון ווילדר: "נאפולי שהיא תל נמלים של חיוניות צינית ועל אף זאת דתית ומאמינה באמונות תפלות, השוכנת בצל הר געש ומחשבת על המוות; נאפולי שהיא תמיד מוקד של רתיחה ותמידי נרגשת וסוערת ויחד עם זאת שופעת חן ותמימות, ומעיל לכל, מקשר עמוק בין בני משפחה, הורים וילדים - האמהות של נאפולי - חום ומסירות, שהעולם המערבי יכול אך בקושי להבין אותם."

תמר ארצי

ג'ואן פלורייט, רעייתו של לורנס אוליביה (ששיחק לצידה בדרסה סלובווינית של "שבת, ראשון, שני") ושחקנית עטורת פרסים ורבת תהילה בפני עצמה, הבריקה בתפקיד פילמונה מרטונה בהפקה המפורסמת שבים פרנקו ז'פילי בלמזון בשנת 1977, ושני עשורים אחריה חזרה על ההישג באותה עיר כלת פרס האוסקר ג'ודי דנץ'. זכורה לטובה, כמוכן, גם הפעטה של בכירת שחקניות איטליה, סופיה לורן, בגינרסה קולנועית של המחזה, שנקראה "נישואין נסח איטליה", בבימויו של ויטוריו דה סיקה. מרצ'לו מסטוריאני שיחק את דומינקו, הפלורטן המדוקדק והאנטי שלומד להיות גבר, ודה-פילופי השתתף בכתיבת התסריט.

גם פלדה נשברת

ג'ודי דנץ' ניסתה להסביר את סוד קסמו של התפקיד, בראיון שננתנה בסמוך להצגה. "פלופלמונה יש מונולוגים מהיובים," אמרה דנץ', "אבל גם שתיקות ומבטים שאומרים הרבה יותר ממה שאלפי מלים יכולות. דה-פילופי, כמו שחקן אמיתי שחי ונשם במה כל חיון, יודע לכתוב עולמות שלמים בהרמת גבה או בחישוב שפתיים אחד, ומה שנאמר בין השעות המרהדר לעיתים בטר עוצמה ממה שנאמר בשורות עצמן. זה אתגר נפלא לשחקן. פילמונה בעיני היא התגלמות הנשיות; יש בה יופי, כאב ומחמה, כוח ופגיעות, היא יודעת כל מה שאפשר לדעת על החיים ועל גברים בפרט. היא למדה להיזהר מאהבה, אך לרגע לא איבדה את יכולתה לאהוב ולהיאהב. יש לה שליטה עצמית מפלדה, אבל היא יודעת להישבר כשצריך, וכשהיא נותנת חופש לדמעות שלה, זהו בעיני רגע של תיאטרון אנושי צרוף, שמצמרר אותי כל פעם מחדש. דה-פילופי כתב קודמיה סנטימנטלית עדינה אך חריפה - ורלבנטית תמיד - על יחסים בין המינים, על מלחמת המינים, על אהבה ותשוקה בסתיו החיים - ודה-פילופי ידע שהתחום הזה לא שייך רק לצעירים - ועל יופיה של המשפחה. עם הפרטנר הנכון, זה יכול להיות טנגו בלתי נשכח לשחקנים."

מוחזאי אדוארדו דה-פיליפו

הוא כונה "קולה של נאפולי", ובמחזותיו האנושיים, המתוקים-מוררים, העביר לעולם את לבה הפועם של מכורתו האהובה, ואת הסמפרמנט המעש שלה. אדוארדו דה-פיליפו, ליד 1900, נצר למשפחת שחקנים מהללת, לא הסתפק במשחק, ופוצח גם בקריירה עשירה של מוחזאי ובמאי. בין הצלחותיו הגדולות, גלויות צבעוניות מנאפולי שהיו לקלאסיקות, מנינים המחזות המליגרית מנאפולי, שבת, ראשון, שני ואמנות הקומדיה - ודה-פיליפו, שהמשיך את מורשתם של גולדון ופרדל, ידע יותר מכולם על אמנות הקומדיה. המחזה פילומנה (שנקרא במקור בשמה המלא של הגיבורה, פילומנה מורטונו) עדיין נחשב להצלחה הגדולה מכולן, ומאז הבכורה העולמית שלו, בשנת 1946, הוא מוצג ללא הפסקה בעשרות שפות. להקת התיאטרון שהקים דה-פיליפו בשנת 1954 ממשיכה להפיע עד עצם היום הזה, גם אחרי מותו בשנת 1984, בתיאטרון סאן פרדיננדו המפורסם, שנבנה בשנת 1700, נהרס בהפצצות בזמן מלחמת העולם השנייה, שוקם והוקם מחדש על ידי דה-פיליפו, ושם ממשיך הלב הנפוליטני הרחב לפעום על הבמה.

תרגום שלוחי מושקוביץ

מוחזאי, תסריטאי, מורגם. בין המחזות שכתב לתיאטרון: קפיצה לחוץ, בתיאטרון הסימטה: טולד אופוניעם, תיאטרון חיפה והסימטה: חלק אינטגרלי, הם יורים גם בסוסים ולונה (גיבור) בסטודיו יורם לוינשטיין. בין תרגומיו: שקר בפנשנו מאת סאם שפארד, מונולוגים מהוואגינה מאת איב אנסלר, אוהבים את אופל מאת ג'ון סטריקן, מותו של סוקן מאת ארתור מילר, ללכת עד הסוף, הנסיכה ממוסקבה - סיפורה של זוגות שבידה בתיאטרון הבימה, כשאת אומרת לא מאת רבקה גילמן בתיאטרון באר-שבע. כתב לטלוויזיה תכניות שונות ביניהן: זהו זה בשנים 94-97, הקוטב בידים עם מוני ובאראבא, פרקים לפלורנטין, שתוק שאואו (סדרה קומית), פרשת השבוע (גיל קופטש). כתב וערך מבחני דרכים לרכב. כתב וערך במגזין "אוטו" בשנים 1990-1994, כתב וערך במגזין "הרג" מ-1998. לתיאטרון בית ליסין תרגם את המחזה זהות.

בימוי רוני פינקוביץ'

בעל תואר שני בבימוי, אג'ן מידלסקי, לונדון. שימש כמנהל אמנותי בתיאטרון חיפה 1997-2000. כבמאי ברת בתיאטרון הבימה 1992-1994, ובתיאטרון חיפה 1996-1995. בים הצגות שונות ביניהם גם מחוות פרי עטו: פירח בתיאטרון הבטון, לילות הדבש והאימה בתיאטרון הבימה, מעקב באפילה בתיאטרון באר שבע וצוואה, פירח בתיאטרון חיפה. לאחרונה בים את ההצגות: יומנה של אנה פרנק, אוהבים את אופל, מותו של סוכן בתיאטרון הבימה. עוז ל' נוי, חרדה ואני בתיאטרון הקאמר, במדיקטי חולון ובאופרה הישראלית מסק מורוצ'י. השתתף כשחקן בסרט קולנוע ובסדרות טלוויזיה.

זוכה פרס הבימני בפסטיבל עמנו 1990 ופרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא 2003.
בתיאטרון בית ליסין, סליבה, טוב, מה עושים עם לנין, אמדים ביונקוס, זהות.

פילמונה

מחבנה רעיונית נושא המחזה פילמונה, לכאורה, מסרים שמרניים, פורטיסניים, נוסח הוליווד: הגנה לכל מחיר על מסורת המשפחה, הצבת תמרוז אהורה בפני מי שאינם מציבים את ערכי המשפחה במקום הראשון בסדר העדיפות. הגורם המסתיים וה"רע" שאינם על המערכת (במקרה זה - דיאנה, אהובת הצעירה של דומניקו) ממוגר בבשת פנים, העולם, סדר העולם - כפי שהמחזאי הוצה לראותו - ניצל מפירוק ואף מתחזק ומביא לנישואים ולכניסה של המשפחה כדך. סוף טוב הכל טוב.

אבל למעשה זוהי רק מסגרת מבנית. צאצאת חוקית של הקומדיה הקלאסית שדה-פלפ, אנו המבנה הדרמטי, ממשיך דרך מובהק לקומדיה האיטלקית המסורתית (הוא, אחי ואחותו היו אנשי תיאטרון, נצר להורים שחקנים וכו'), רתם לצורך אמירה אחרת, שונה בתכלית. המחזה פילמונה נכתב בשנת 1946, מיד עם תום מלחמת העולם השנייה. איטליה הפשיסטית מנוצחת והמוקם הברברי-לכלילי שלה מנוחץ. על הריסות אלה תיבנה המפלגה הקומוניסטית האיטלקית ונושא מסירה בתחום האמנותי-הביאורליים האיטלקי, המוכר בעיקר מתחום הקולנוע (לא בכדי את הסרט המבוסס על פילמונה, נישואים נוסח איטליה בים לא אחר מוטורו דה-סיקה מנצח הביאורליים). דה-פילרופו הואו שחזרתי האישית, בחוסר הגבלות הכלכליים-מוסריים של הברונות האיטלקיות (ובציה במחזה - דומניקו העשיר, המפונג והילדותי) בסיו לחוסר מודעות חברתית. הוא מפרש התנהגות זו כאחד הביטויים לאסמיות וכחות החושם שהשיל את איטליה למשבריה לפני המלחמה ובסימנה. במובן זה מציע המחזה, כמו כל יוקמה הגונה, סוג של תיקון. תיקון העול האישי שבצידו - לקח חברתי ראשיתו של התיקון בהתקוממותו של פילמונה, בת שכנת העוני של נאפולי, אשה מנוצלת, זונה לשכר, שעד למו מסיים הכימה לנשאת את הקיפוח והוציל, למרות המכא וההשפלה, וכעת - "זה נגמר" - כמו נבחרת דרמטית אחרת - נגורה על אבנן בראשן - הא קוראת תיגר על הסדר הקיימים ויצאת למאבק שבסופו תנצח ותנשה את עלמה. עבר הקהל זהו תיקון של עול שפשה בכל הרבדים החברתיים והשפיע על חיי הפרט במשך שנים.

פילמונה מרטוטו שאינה יודעת קחא ותכוו, אבל מקשיבה למה שהלב מרגיש, משמיעה את קולו של הסדר החברתי החדש של איטליה: מוכנה לשלם כל מחיר ובלבד שתשיג את הצדק ותשיל לצמזה את הכויות המגיעות לה. כשכל המשא הנשח על מכה מתקפץ של קומדיה קוללה, כתמה בנדבות רגשית, חן ודמויות אונטנטיות ועסיסיות, מתקבל מחזה שבצד קורת הרוח שהוא מספק כבילי טוב - יש בו איזו אמת ועמק, כאב אמיתי ואמירה משמעותית שקולה מהרהר כבר 60 שנה יותר בדרך אל נצחיותו של המחזה, בדרך להכרתו כקלאסיקה אמיתית.

רוני פינקוביץ'

אברהם סלקטר, זהרירה חריפאי

עיצוב תפאורה אדריאן ווקס

עבד בישראל משנת 1968. עיצב תפאורות להצגות שהועלו באנגליה: נבירתו הנאוה, אלקטרה, הקובה, אוסטס, איפנינה באוליס, הקמעון, נתן החכם, החולה המדומה, חג הסנדלרים, הסוחר מוונציה, מעגל הניר הקוקויד, קברט, אירמה לה דוס, החטא מוונציה, מלחמה ושלום, רמזא ויוליה, הלילה ה-12, חלום ליל קיץ, הדה בגלר, מקבת ועוד. בישראל: בתיאטרון חיפה: נפש יהודי, נטו, פלשתינאית, סידנחם ירושלים, אמדאוס, טרטיף, תופרות, זכרונות חוף בריסטון. בתיאטרון הבימה: המלחמה בבית, פילומנה, הלילה ה-12, מלון קטן בצד, המלביש, מראה מעל הגשר, עסק משפחתי, הבחור בדלת ממול, 12 המושבעים, סיפור הפרברים (בשיתוף בתיאטרון חיפה ושי גשר הפקות), אנה פרנק. בתיאטרון הקאמרי: חלטה צרפתית, הביתה, הצלצול האחרון, דבש פרא, הנוגם, אני לא רפופרט, שיבר זכוכית, אוילאנה, הלילה ה-12, אלמה, מעין הגפרית, במש האהבה, בתיאטרון באר-שבע: שפע, קומדיה של טעויות, שם המשחק, דון דז'ואן, שלוש אחיות, כולם היו בני, שברים לגלים, אם הבית אהבה ויכרתו. באופרה הישראלית הרדשה: נישואי נישואו, נבירתו הנאוה (בשיתוף משנה יוסף הפקות). וכן עיצב תפאורות להצגות בחו"ל: לנוס - בויסלדורף ובני יורק וולאנס ולנה - בהיילברג. סיור הפועת בארה"ב: מיס סימון 2002, אוילבר 2003, בתיאטרון בית ליסין: מי מפחד מוורגיניה וולף? (1988), קומדיה שחורה, פילמנה, חקירה חוזרת ברבר מותו המיוז של אנריסטס מופקס, שיחות עם אבי (בשיתוף תיאטרון חיפה), נג שקוף, הירשת, מי מפחד מוורגיניה וולף? (1997), פופקורן, סקאפינו, כולם היו בני, הוג המזר, אבונים בניוקס.

עיצוב תלבושות יוסי בן-ארי

למד באקדמיה לאמנות ועיצוב בצלאל ובחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב בין עבודותיו בתיאטרון: בתיאטרון הבימה: מר סאלימר המתקן, שלוש אחיות, סנויה מושקאט, מחילה, אנשים קשים, מר-לו, ללדת עת הסוף. בתיאטרון הקאמרי: קידוש. בתיאטרון החאן: מיס ישראל, החתונה, הא-הא, הנסיכה איבון, כנג המנגן. בתיאטרון באר-שבע: דודתו של צ'רל, אילף הסרדר, מות הסוּק, סותרת ראשית, דד ויהם הכחול, אופרת הקבצנים, מקהלת אי "הסכסמה", בית המלאכה, פרלוד לנשיקה, כסף של אחרים. בתיאטרון ירושלים: מסעות בנימין השלישי, עולמו של גברטיו, החטשלידים, שני קופי למל, סיפור פשוט, דז'יגאן ושומאכר לנצח. בתיאטרון הספרדייה: יוסף וכתובת הפסיים, הלבביש ערומים, שורת המקהלה. בגלל הישראל: קופסאות החלומות. בתיאטרון בית ליסין: ילד הכרך, סיפור אהבה בשלושה פרקים, מצא אשה מצא טוב, המסיבה, אהבה ממבט שלישי, החדר הכחול.

ד"ר תבור, מיכל אטלס-קציר

מוסיקה אלדד לידור

כותב ומעבד מוסיקה להצגות, לסרטים, לפרסומות ולמולטימדיה. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. ב-1966 הוציא את כניסות וציציות, תקליטו מצליחתי האינטרנמנטאלית, ולאחרונה הדיסק המוסיקה בין עבודותיו הרבות לתיאטרון: בתיאטרון הבימה: נשקית אשת המכביש, מראה מעל הגשר, אבנים כביסים, בחורים טובים, הבחורות בדלת ממול, אמדאיוס, מחול המוות, ויה ונה. בתיאטרון סאטור פולין: הצילן. בתיאטרון הארץ: מידה כנגד מידה, האם הטובה, האזור החופשי. בתיאטרון באר-שבע: מ. בסרפלי, ביבר הכוכבי, ספף של שאחרים, רוק בימי ראשון, אם הבית, זינגר המתחזה, אשת האופה, הרציץ המערבי, ליל משלל. בתיאטרון הקאמרי: דמוקרטיה, הויין, לכל השדים והרוחות, קופותן, יחסים מסוכנים, להרזת את הזמן, מהגר עובר ושבע, הפלמות, המבצע, אשת בועל בית, המכיבש. בתיאטרון חיפה: הנכד, עיר חופשית: הילד מאחורי העיניים, יודעאל 10, פוינטס, דרדתו של צ'רלז. בתיאטרון לילדים ולנוער: אורי, צבע הפנינה, השיר שבלב, שרה גיבורת ליל, המבקר, עושה הנפלאות, שיטת תבלה, הפיצוץ ברחוב אהלן. בתיאטרונטו: שעת הנעילה. פסטיבלים: פסטיבל ישראל '89 - שקוף, פסטיבל עכו 91 - פרס על המוסיקה להצגה הערב הוקדום, עם '94 - 101 של קבוצת זיק (פרס על המוסיקה), עם '95 - עשור לזיק.

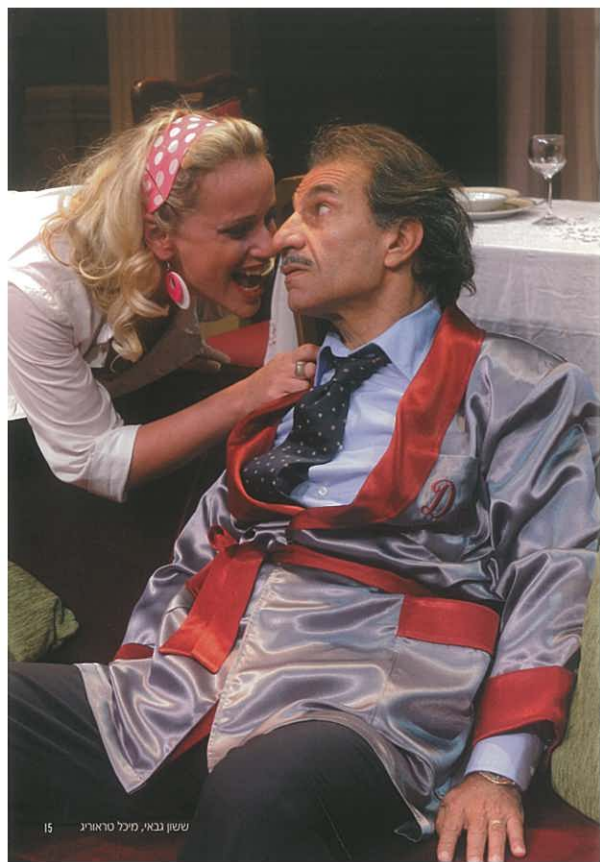
סרטים: אש צולבת, הנעדר, מבצע שלמה, חיילים ללא גבולות. זכה בפרס מרגלית לשת 2001 על המוסיקה להצגת נשקית אשת המכביש. מלמד עיצוב מוסיקה באוניברסיטת תל אביב ומספר הקיבוצים. בתיאטרון בית ליסין: מות הלבלה, אחד משלנו, פופקוף, פילמונה, שיחות עם אבי, גג שקוף, הרולד טומר, ביאנקו, שבעה, סליבה, כחול בוער, הזוג הממור, ערפל מי מפחד מוויז'ניצה ולוף, מכתב לנעה, מילרה אפרת, מקווה, פלדה.

עיצוב תאורה יחיאל אורגל

בוגר לימודי טכניקה של התיאטרון ב"סטיוט יוניברסיטי" בניו-יורק. היה בצוות ההקמה של תיאטרון חיפה בשנת 1961. שימש כמנהל הפקות ומעבד תאורה ראשי של תיאטרון חיפה. עיצב תאורה לרוב הצגות התיאטרון מיזם היוסוד. בשנים האחרונות עיצב תאורה להצגות הבאות: בתיאטרון חיפה: משחקים בחצר האחורית, פלנטוב, הדוד ומה, שבת, ראשון, שני, אדיפוס, להיות או לא להיות, תוצרצה בואדי, המלט, ציד הממשות, פירוק, מנהל הבית, יתוש בראש, האגם המותהב, מדליין. בפסטיבל עכו: ממור לוד (פרס על התאורה). בתיאטרון הקאמרי: רעולים (מקום ראשון בפסטיבל עכו תש"א), נתן החכם, מאחורי הקלעים. במרכז ז'ורז' ביבר (בתיאטרון חיפה): הסיבה טורנדוט. בתיאטרון רום באנטוורפן: שיהיה מילרה, משחקים בחצר האחורית, חיננים, דהה גבלר, סיפור חת המלך. בתיאטרון הלאומי הפלמי - אנטוורפן: קנדי, שבת ראשון שני. בתיאטרון תיר הגוף: לילת הקציר (פרס ראשון בפסטיבל עכו תש"ז). בתיאטרון אל מייקן: האנרכיסט. בתיאטרון ירושלים: המגילה, המכשפה. באופרה הישראלית: הבן הקוץ ל, אטילה, מעשה בחצי ירח. בתיאטרון באר שבע: שדוך משניים. תזמורת סימפוניית חיפה: דון גרנבי.

היה אחראי על שיתוף הצגת מעגל הגיר הקוונטי בבנימין של יוסף מילוא בתיאטרון חיפה. משמש כיועץ תאורה למדינות המזרח ביחפה ולאחרונה עיצב תאורה לתזמורת: הגנום האנושי, הקשת הכחול, לתפוס נובה, הלוכס על כנף. מלמד בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה. יועץ לאדריכלים בתכנון אולמות תיאטרון. בתיאטרון בית ליסין: "אמנות", כולם היו בני, קול קטן, טוב, המים זוכרים, וריאציות על נושא מסתורי, מכתב לנעה, איסמעיליה, שבר ענק, מילרה אפרת, התאונה, אבדום בניוקוס, זהות, פלדה.

יונה אליאן-קשת - פילמונה מרטורנו

למדה תיאטרון באוניברסיטת תל אביב.
הופיעה בתצוגות בתיאטרון הקאמרי: בוגרפיה, יום אחד מתעוררים, הן לא תקחוה עמך. בתיאטרון באר שבע: ועדת ספנה - קלארה סטאב, מינדולונה - מירנדל'נה, אם הבית - בקי, יתוש בראש - רמונד, בתיאטרון הצמחה תלם ליל קיץ - סטאניה, מי תהום - מונה, הלילה ה- 12 - אליביה, חתונת הדמים - הלה, פירוד זמני - נעמי, מעגל הנר הקווקאזי - ג'ורג'ה, טרספי - אלמיר, רוח האש בתיאטרון חיפה: מהמורה רבה על לא דבר - ביאטריס. בתיאטרון בית ליסין: מורה שיעגון הצנת חייד, זוג פתוח - ציג'ה, חוג המורד - אוליב מרדסון, פילמונה - פילמונה מרטורנו, ביאנקו - ביאנקו קבילי, מי מפחד ממוז'ר'ניה וולף - מרתה, קול קטן - ריטה, תשוקה - אלמיר, מירלה אפרת - מירלה אפרת, צנור ירושלים - איג'בל, פלדה - פי. בתיאטרון המסחרי: זוג גרוש - ציג'ה, זוג פתוח, פרם פרם, וסטלגיה זה לא מה שהיה.

כן כיכבה בסרטים ובהפקות בינלאומיות: גורית, שלושה ועוד אחת, תלויה לא את אשתך, יעקב ורחל, החורף האחרון, כיכר החלומות, קוראים לי שמיל, רובוט 60, ויפי של צרות, האיטלקים באים.
בטלוויזיה: הגישה התוכנית שלוש, ארבע, חמש וחצי, משהו מהסרטים, תכנית תרבות שבועית בסדרות הטלוויזיה: ילמנה את הנזי ברנד בקסטנר, ובסדרות הדרמה - מרחב יקון, האשה האחרת, יזינה, שלמה.

ששון גבאי - דומניקו סוריאנו

למד תיאטרון ופסיכולוגיה באוניברסיטת תל אביב.
עבד בתיאטרון התאן עם הקהות של מייקל אלפרדס והופיעה בתצוגות: משרתם של שני אחוזים, מילוכו 22, אוכלים, חונטה חרו משדה הקרב. הופיע בתיאטרון הבימה: אופרה בנוש, קוויאר ועדשים, המלט, בית ספר לנשים, אדם עסק משפחתי, סירנו דה ברז'וק. בתיאטרון הקאמרי: הוצאה להורג, הזונה הגדולה מבבל, חולטה צרפתית, כולם חוצים לחיות. בתיאטרון בית ליסין: זוג פתוח, הקומיקאים, פילמונה, שיחות עם אבי (בביתן תיאטרון חיפה), "אמנות", מי מפחד ממוז'ר'ניה וולף, הזוג המורד, תשוקה, איסמיליה, התאונה, זהות. בתיאטרון באר-שבע: מירנדול'נה, שרף את זה (בביתן תיאטרון בית ליסין), זינבר, בתיאטרון המסחרי: זוג גרוש, פיטר פן.

בקולנוע השתתף בסרטים: רמבו 3, המחוצ'ה, לא בלי בת, עונת הרובובים, סיפורי ת"א, צלקות, Mode in Israel, הבריחה בטלוויזיה השתתף ב: המרגל הבלתי אפשרי, הבובה, לגנוב את השמיים, מדוע לוקרבי, אהבה כאובת, הבריחה מהדראק, פרופ' של פוקר. כמו כן השתתף בהפקות ובסדרות שונות של הטלוויזיה החינוכית והכללית: קסטנר, סטיון, המכון, חדר מלחמה.

זהרירה חריפאי - רוזליה סולימנה

בתיאטרון הקאמרי בשנים 58-1953, ו-1968. בין תפקידיה: בתיאטרון חיפה: גרושה במעגל הגיר הקווקזי, האילמת באמא קוראז', אנטיגונה באנטיגונה. בתיאטרון הקאמרי: אודרי כסוב בעיניים, טיטינה בחלום ליל קיץ, האומנת במדאה, אולגה בשלוש אחיות, הכלה בשידוכין, האומנת בניויר ודהלה, רות שחש בעקובי וליינדל, האם בתוצאה להורג, הינה באורזי הממודות, בלה בלה בסטרי הנומי, הקיבה בנשים האבודות מטרייה, פורדס ביאקושי ופוצ'ה, טיני ברכש נטושי, קוראז' באמא קוראז', צעה בשיץ, לוטה בלהרג את המון, כל כזמים אחרים, מרים במפעל חייו, ברטה בפליישר, האיכרה בפנטזיה לפסטנר, פרוין בהקטצן, הקונה באשכבה, אם החוקות בדוגיה חוסינה, פוגלרקה ברומנטיקאים, לילי צ'טרטון בטובים השניים, גרייס ביום במותה ליל ג'ו. בתיאטרון באר-שבע: יוגו בינו והטווס. בתיאטרון בית ליסין: סבתא קורני באבודים בניקרוס. ערבי קוראזה: אותיות תמונות בספר, ביתו של אדם. ערב שירה: לשיר בתיאטרון. בקולנוע: סילוח שבתי, אבול גנאת, השוטור אולאי, חמש חמש, בטלוויזיה: תוכנית על ברכט בשנים האחרונות החלה לביים. עם תלמידים בבית צבי בימה את יעקובי וליינדל, ירמה, אלוף הבונים, הביתה, ירח לבן בלי סוב. במסגרת פסטיבל עכו בימה את ההצגה רסיסים, עלה וזתה בפרס ראשון. בתיאטרון הקאמרי בימה לאחרונה את דבורה אהרן.

בתיאטרון בית ליסין: סבתא קורני באבודים בניקרוס. ערב קוראזה: אותיות תמונות בספר, ביתו של אדם. ערב שירה: לשיר בתיאטרון. בקולנוע: סילוח שבתי, אבול גנאת, השוטור אולאי, חמש חמש, בטלוויזיה: תוכנית על ברכט בשנים האחרונות החלה לביים. עם תלמידים בבית צבי בימה את יעקובי וליינדל, ירמה, אלוף הבונים, הביתה, ירח לבן בלי סוב. במסגרת פסטיבל עכו בימה את ההצגה רסיסים, עלה וזתה בפרס ראשון. בתיאטרון הקאמרי בימה לאחרונה את דבורה אהרן.

אברהם סלקטר - אלפרדו אמורוסו

למד ב- H.B studio, ניו-יורק.

בתיאטרונים שונים. בין ההצגות בהן השתתף לאחרונה, בתיאטרון קאמרי: תיקון חנות, אבא של חתן, אדון וולף. בתיאטרון הבימה: הבחורים בדת ממול, יוליוס קיסר, בתיאטרון בית ליסין: עשו עלך פעם סרט, אלטלנה, מילרה אפרת, פלדה. שיחק בהולכיסי בחושר, ציד המכשפות (בתיאטרון חיפה בשיתוף עם תיאטרון הבימה), בתיאטרון חיפה בהצגות: החתונה האחרונה, זכרונות חוף ברייטון.

בקולנוע: חולה אהבה משיכון ג', נקמתו של אייזק פינקלשטיין, חסר קצת סוכר, ל"ג בעומר, שיגעון של אבא, ג'דפות בטלוויזיה: סיזון, קו 300, בלש בחיילים, סיפוסים, שמש, סיפורים קצרים על אהבה, שבתות וחגים ועוד.

רפי תבור - נוצלה, מלצר

בוגר בית הספר לאמנות הבמה בית צבי, 1971. בשנים 73-75 שיחק בתיאטרון העיזון בארבע שבועות שיחק בתיאטרון הבמה בשנים 75-80, 10 שנים שיחק בגרמניה ובשווייץ, השתתף בלמעלה מ-50 הפקות שונות, וב-15 סרטי טלוויזיה. גילם תפקידים ראשיים בהצגות בחולל בשנים 88-1980: פאוסט - פאוסט, ארתור איי - ג'יי, יריים מלולכת - גלג, שלושת המוסקטרים - ארמיס, של מי החיים האלה לעזאזל, חמישי ויליה - סיבלס, הו יוליה - חמישי, ביקור הגברת הזקנה - בעל 7-9 קק הוקסייה - מרטיני, האישה מרים - הורג, נשקיוני קייס - לורנצו, זורבה היינ - יוקוס, ועוד. בתיאטרון בארבע שבועות בשנים 1989-93: שם המשחק - רוב אוחן, בורגנס - טטור (בשיחוף תיאטרון תב לסינ), מפיסו - הנבראל, מפנס משולש - מרקו דרסקטל (בשיחוף תיאטרון תב לסינ), שלוש אחיות - גרושיני, באופן קוסי - פיליפ, ציד המכשפות - הכומר ג'ון הייל, אחים לנשק - אריק מנדל, כולם חייבני - ד"ר ביילס, שוברים גללים - פרופ' טרנס אוקר, זינגר - לודו ארנד דה קנפ, אם הבית - מיכה, יתוש בראש - רוסן סוטנול, ג. בטפליי - מרקו, בתיאטרון תב לסי: מסעות עם דודתי - הנרי פולינג, הבית של מחוץ - דר' וואלי, חקירה חוזרת דברו ממות המזור של אנריקסט מופסק - קוונטורה, מים קודשים - הרב, החלז ומד - ספסיאטר, באינה - יקו סולמון, כחול בער - החוקר קוקלי, ערפל - ע"ד כץ, התובע, הקונטרס - אורי, קול קסן - מני קן פנ, מיליה אפרת - שלמן, בטלוויזיה בין היתר: בסדרות - סיטון, קו 300, כסף סטלני, לחיי האהבה.

מיכל טראוריג - דיאנה

למדה משחק מול מצלמה ובסטודיו למשחק של יורם לינשטיין. זכתה במלגת קקן תרומות אמריקה ישראל 2002. בטלוויזיה השתתפה בהמסע המטורף של פנסה - הנחיות פרויקט ריאליטי בצורת ספרד בשיתוף אקזיט ובמשחק החיים בערוץ 3. בקולנוע השתתפה בטובה תחת טובה, כמו סידרלה, הדברים שמאחורי השמש, כן השתתפה בפרסומות. בעלת סור אישי באתר האינטרנט "וואלה". זהו תפקידה הראשון בתיאטרון הרפרטוארי.

מיכל אטלס-קצירי - לוצ'ה

בוגרת ביה"ס לאמנות הבמה - בית צבי 1998.
השתתפה בהצגות: בתיאטרון הספרויה: סוניה בשך היער, קלרה בפנפ יהוד, נב' ליונס באחים ברם, טוון בארה, המכשפה וארון הבגדים. בתיאטרון בית ליסין: פלדה.

דומים בטלוויזיה החינוכית, ערוץ 2.

צחי גליק - אומברטו

בוגר אוניברסיטת תל אביב, החוג לתיאטרון, 2002.
שיחק בהצגות באוניברסיטת תל אביב: המלט, הרופא בעל כורחו, הנסיכה האמריקאית, החלם ליל קיץ, הדג גבול ועוד.
בתיאטרון דרה: גלוי אליהו - ההצגה זכתה בפרס ראשון בפסטיבל עכו 2001.

בתיאטרון בית ליסין: מרלה אפרת, צור וירחלים.
תיאטרון עברי ערבי: האי.

ניב לוי - מיקלה

בוגר הסטודיו למשחק בהגהלת ירום לנישטין 2002.
השתתף בהצגות: פריקס, נסיכות וחיליים, החדר - החגיגה, בלב ים, המופע של ז'ומביצקי - צוהר, אמא אמרה לי דני, אליפים - מדיסקט.
בטלוויזיה: משחק החיים, מיסטר מותק, מיכאלה.
זהו תפקידו הראשון בתיאטרון הרפרטואר.

מורדי גרשון - ריקרו

בוגר הסטודיו למשחק בהגהלת ניסן נתני, 1999.

השתתף בהצגות: בתיאטרון הקאמרי: אמא עד ראה, סוכה הקט האילק, אמא קוראז', אסום, דונה רוזיטה, ללל השדים והתחנות, קרח.
בתיאטרון הנפש: הקומפון האחרון, פסטיבל עכו: הלב poem (98), אלוהים, ציור עץ (89).

כתב וביים את המחזה השעשואים במסגרת פסטיבל עכו 2000 וזכה בפרס הבמאי. ביים את יומנו של מטורף במסגרת פסטיבל תיאטרונטו 2001. כתב וביים את המחזה מצב אבוד בסטודיו למשחק בהגהלת ניסן נתני (2002). ביים את המחזה הציור, אני והציר הצפוני במסגרת התחנות בפסטיבל הילדים והנוער בחיפה (2004).

בטלוויזיה: חדר מלחמה, אהבה מעבר לפינה, כל העולם במה.

צחי גליק, ניב לוי, מורדי גרשון

תיאטרון בית ליסין

בדיוננוך

שחקני התיאטרון
לעונת 2005-2006
(לפי סדר א-ב)

להצגה זו

מנהל ייצור: דמי זקל
מנהל טכני: יהודה גורביץ'
מנהלת הפקדות: אהוד סמיון
מחלקת אביזרים: אהוד האובן
מנהל הצגה: אור ספר
מנהל במה: סטן מוק
תאטרונים: נסים זולריה, שמואל סה
הבמה: יואה הרמן, יעקב דן
הקולות ומיקסים: אלופ קין פאונד
טכנאי מיקסים: גיל צימרון
בגדים:
חיים גרשמן - אקרודין וקליים
אלדד לרוד - נשאר הכלים
תפירת תלבושות נשים: גלית מלרמן
תפירת תלבושות גברים: אלסן גיטלין
מלבישה: נילי פרי
ריקויסטים: גלית לוזמן
פאנאי: אהוד סגל
החוקק: חשמל ולקטורניקה:
איציק סלחה, משה גזע, נתן יצחק
ביצוע תאמורה: יודי בית מלאכה
הסעות: אסימית ביטורת-
הטעא אמנס
צילום שער התכניה: אלי סה
עיצוב שער התכניה: טנטלסטודיו
צילומים התכניה: אילי לונסקין
הפקה וערכת התכניה:
אראלה גליליאסקי
עיצוב התכניה: טנטלסטודיו

תודות:

רויטל עובדיה

תיאטרון בית ליסין
מייסודה של ההסתדרות הכללית

תיאטרון בית ליסין
פועל בסיועה הכספית של
משרד החינוך, התרבות והספורט,
עיריית תל אביב-יפו.

תיאטרון בית ליסין,
רח' דזיזימין 101
טלפון משרדי: 03-7255300
טלפון הקופון: 03-7256333
פקס: 03-5241333
www.fessin.co.il

מנהלה

מכירת התיאטרון: תלמה גנור
מנהל שיווק: מיה יסימבדור

מנהלת מח' מכירות:
עירית סוחוביץ

מכירות בית:
שרית קורטה, מיה צעיר

מנהלת מחלקת חינוכית:
ניצה שכר

מנהל מכירות חוץ: יגאל הורטל

מנהלת מח' מניס: לילך פנחס

מחלקת מניס: דורית מסבי, ירדית חוקק

פרויקט הצגה: טל שני-4000000000

עזרת למנהל אדמיניסטרטיבי:
כמה ברעמן

פרסום ויחסי ציבור:
שרן טינדל

מנהלת חשבונות ראשית:
תלמה מסבי

חשבת שכר: שרה מארזביץ

מח' הנחלת חשבונות:
זוהר פרמן, טלי חבב, מירב טק

מנהל טכני: יהודה גורביץ

מנהלת הפקדות: אהוד סמיון

מנהל ייצור: דמי זקל

מחלקת אביזרים: אהוד האובן

אחזקת בניין ומחסן:
משה גזע, איציק סלחה, נתן יצחק

שרות לקוחות: טל יצחק, מאיה סופר

קוסמים: זאב שמש, מירב ספיר

שדה טאה, חשמל הברקס,

רות גן-דן, אפית סטוקמן,

דבורת ובה, חנית מנעלה,
מיה כפון

אחראי סדרנים: שלמה דודוב

מנהלי הצגות:

אור שפר

אלן פיטלוק

אריזה דובש

חיות לוף

שרן שפירא

מנהלת מח' הלבשה:

אביבה חוז

מלבישות:

יקי יסימבדור, יעקב דן, גיל פרי,

אראלה רובינב, נטליה כמציץ

מירב אלון, לימור רון

*טל אדמון, מירב לזמן,
נועה לירא, מירב בלומנרעץ

מנהלת התיאטרון:

ציפי פירס

מנהל אדמיניסטרטיבי:

צבי ירון

חשב התיאטרון:

יוסי גורובסקי

דירטורג התיאטרון:

אבישי מילשטיין

תבריה הננהלה הציבורית:

עוזי ברעם - יו"ר

סמוי בן-יעיש

רחל גורביץ

שלום הכשוש

מוטי שילה

איל ארד

ערן אברהמי

הרגל סייג

אבינדור ליון

אורנית וינס

אראל קפון

פרופ' יובי אחיסוב

צוות טכני:

מנהל במה ראשי:

אלברטו גנור

מנהל במה:

דניס רז, ברך יודיה,

יעקב אקלר, סטן מוק,

סטטיסטיק מוסקין,
אביבה חבב

תאטרון ראשי:

אהוד האובן ולנה

תאטרונים: שושי אבו-חדייה,

זאב כפון, אולג סטפוב,

זרוב ציל, נסים זולריה,
שמואל סה

מנהל מחלקת הברכה:
יואחז הרמן

הגברה:
חמיר אפריה, יעקב לביא,

אחראי פרי, יעקב כפון, יעקב דן

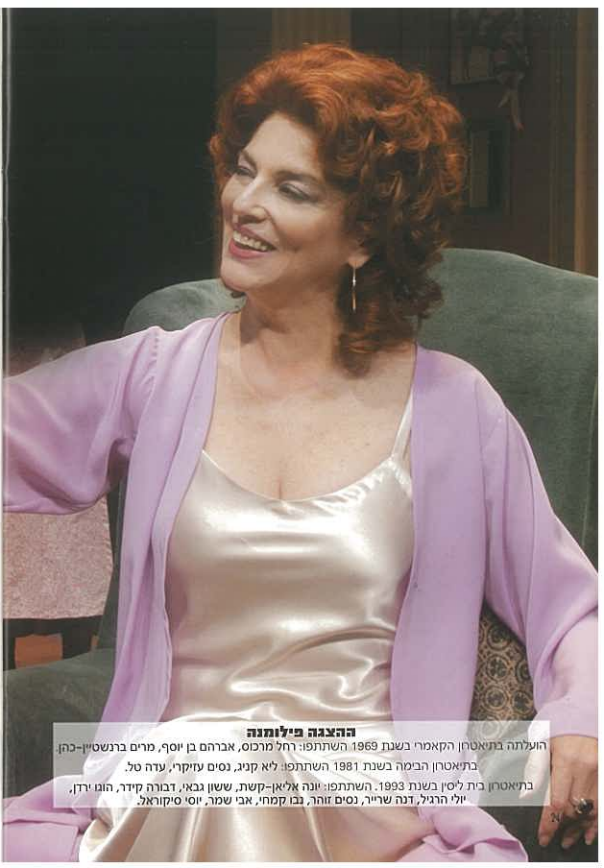
עוזרי במה:

חאלד רובינב, יודי דין,

זאב כפון, יהודה דניס,

שמואל אטיאס, ליאור סאלום

אחראי ביטוח: יעקב הכהן

ההצגה פילומנה
הועלתה בתיאטרון הקאמרי בשנת 1969. השתתפו: רחל מרכוס, אברהם בן יוסף, מרים ברנשטיין-כהן, בתיאטרון הבימה בשנת 1981. השתתפו: יאק קניג, שנים עוקרי, עדה סל. בתיאטרון בית ליסין בשנת 1993. השתתפו: ונה אליאן-קשת, נטליה כמציץ, דנה שפירא, נסים זולריה, יולי הרגל, דנה שפירא, נסים זולריה, אבי שמר, יוסי מיקוראל.

Filumena

Written by Eduardo de Filippo

Translated by:
Shlomi Moskovitz

Directed by:
Roni Pinkovitch

Set design by:
Adrian Vaux

Costumes design by:
Yosi Ben-Ari

Music by:
Eldad Lidor

Lighting designed by:
Yehiel Orgal

Cast:

Yona Elian-Keshet
Filomena Marturano

Sasson Gabay
Domenico Soriano

Zaharirah Harifai
Rosalia Solimene,

Filomena's servant

Avraham Selectar
Alfredo Amoroso,

Domenico's servant

Rafi Tavor
Nocella a Lawyer, Waiter

תיאטרון בית ליסין
ליסין

Michal Traurig

Diana,
Domenico's mistress

Michal Atlas-Katsiri
Lucia, the maid

Filomena's Sons:

Zahi Glik -
Umberto

Mordi Gershon -
Ricardo

Yaniv Levy -
Michele

אברהם סלקטור, ששון גבאי

Length:
Act one - 1 hour and 10 minutes
Act two - 40 minutes
First Performance: 29.7.2005

רפרטואר תיאטרון בית ליסין

2 0 0 5 - 2 0 0 6

זהות

מאת סטיבן בלבר
בימוי: רוני פינקוביץ'

פלדה

מאת רונה מונרו
תרגום ובימוי: מיכה לבינסון

הדבר האמיתי

מאת טום טופרד
בימוי: הלל מיטלפונקט

אונור

מאת ג'ואנה מורי-סמית
בימוי: ציפי פינס

פילומנה

מאת אדוארדו דה-פיליפו
בימוי: רוני פינקוביץ'

ריגוש

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובימויו

קפה ערבה

מחזה ישראלי חדש
מאת גורן אגמון

חיים פרטיים

מאת נואל קווארד

ברנשים וחתיכות - המחזמר

מאת פרנק לטר

מירל'ה אפרת

מאת יעקב גורדן
עיבוד: מרים קיני
בימוי: מיכה לבינסון

התאונה

מחזה ישראלי חדש
מאת הלל מיטלפונקט ובימויו

ריקוד בשישה שיעורים

מאת ריצ'ארד אלפיירי
בימוי: אלון אופיר

אבודים ביונקים

מאת ניל סיימון
בימוי: רוני פינקוביץ'

מקווה

מחזה ישראלי חדש
מאת הדר גלרון
בימוי: מיכה לבינסון

אהבה תמכט שלישי

מאת סוזן סנדלר
בימוי: אלון אופיר

סינית אני מדברת אליך

מחזה ישראלי חדש
מאת סביון ליברכט
בימוי: עודד קוטלר

החדר הכחול

מאת דיוויד הר
עיבוד עפ"י "המעגל"
מאת ארתור שניצלר
בימוי: אלון אופיר

הצלחה אחר הצלחה, סדרה ועוד סדרה,
מפעל המנויים של תיאטרון הצפון חוגג 30 סדרות מנוי!

30 סדרות מנויים

זו כבר הצלחה סדרתית

הישג זה מאפשר לכם ליהנות מיתרונות ייחודיים: ההצגות הטובות ביותר, השילאגרים הסוחפים ביותר, מפעי מחול, מוסיקה ובידור, חניה בשפע ובחינם וחשוב מכל 30 מועדים לבחירתכם כדי שלא תפספסו אף חוויה!

**אין במה
להשוות**

תיאטרון הצפון
ריכשו מנוי עוד היום 04-8420430

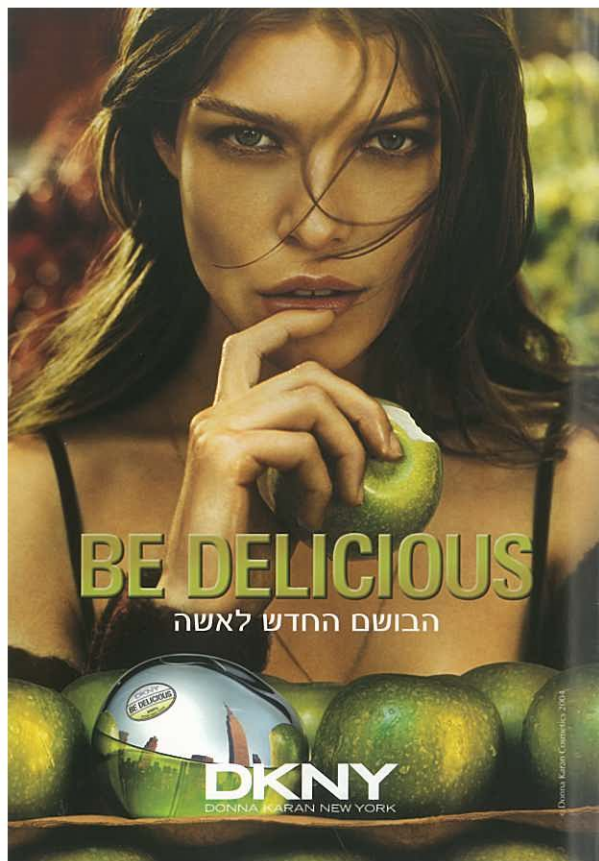

לחמי

בית קפה וקונדיטוריה

לחמי תל אביב - השל"ה 1 פינת בול, טל: 03-5445449 | לחמי - נהריה סדרות הגעתון 27, טל: 04-9923411
לחמי כפר סבא - ויצמן פינת כביש 40 החדש, טל: 09-7679489 | לחמי רעננה - החרושת 12, טל: 09-7456364
משרדים ראשיים - ת.ד. 719 נהריה, 22106, טל: 04-9521215 | www.lachmi.com e-mail: gifts@lachmi.com

לאומי קארד מאחלת לכם חווית תיאטרון מהנה

לאומי קארד מעניקה חסות לתרבות בבית לסין

יותר חכם.

תיאטרון בית ליסין
בדיוונגוף